

3-2513

†

ს.ს.ს.რ

განათლების სახალხო კომისარიატი
დაუსწრებელი ბედინსტიტუტი.

ენისა და ლიტერატურის სექცია.
I კურსი.

პროფ. გ. ახვლედიანი და დოც. არნ. ჩიქობავა.

ენათმეცნიერების
პრეპოდევტიკა
და წიგნადი ფონეტიკა

განაკვეთი პირველი.

1932. VII. 15.
გოთ. თქმული.

ტფილისი 1932გ.

ენა, როგორც ენათმეცნიერების საგანი მაგვ-
რიალოისფორი დიალექტიკის თვალსაზრისით.

წინასწარი განსაზღვრე-
ბანი

სახელწოდება „ენათმეცნიე-
რების პრობლემატიკა“ მოთ-
ხებს ორი კნების წინას-

წარ გარკვევას ; ეს კნებებია : „პრობლემატიკა“ და „ენათმეცნიე-
რება“ . „პრობლემატიკა“ წინარმოებია ბერძნულ სიტყვიდან,
„პრობლემა“ - „წინასწარი შესამზადებელი სწავლა“ . რაც შეე-
ხება „ენათმეცნიერებას“, მას ჩვეულებრივად განსაზღვრავენ, რო-
გორც მეცნიერებას ენის შესახებ. ახლა შეიძლება დავტყუროთ
იმ ზოგადს განსაზღვრებას ; სრული განსაზღვრება მოკლებული თ-
ნება ბოლოს, როცა ენათმეცნიერება - კნების შინაარსს სათანადოდ
გავითვალისწინებთ.

ამ ზოგად განსაზღვრებას ამთავითვე ორი რამ უნდა დაუყუმა-
ვთ : 1. ენათმეცნიერება არის მეცნიერება დანაწევრებულ ბგე-
რებში მოკლებულ მეტყველების შესახებ და, მამასხადამე, ყოვე-
ლი სხვაგვარი ენა (მაგ. უცხო-მიმიკის ენა) მხოლოდ იმდენ-
წად არის მის შესწავლის 1. განი, რამდენადაც უბირისპირ-
დება დანაწევრებულს ბგერებში მოკლებულს მეტყველებას და
მნიშვნელოვანია ზოგადი „ენა“ - კნების დახასიათება - ინტენ-
პრეგავიისათვის . 2. ენათმეცნიერება არ არის სხვადასხვა
ენების პრაქტიკული კოდება : მრავალ ენაზე მოლაპარაკე
ადამიანი მხოლოდ ამიტომ ისევ არ იქნება ენათმეცნიე-

